

Verhaallijn Nieuwkomer

Dit verhaallijn gaat over een nieuwkomer (Asya Eroglu – mijn moeder).

Jaar: juli 1990 (Vader vertrokken)

Het was een lange moeilijke dag voor Asya (12) en haar broertje Omer (9). Op een dag vertrok de vader van Asya zonder hun te informeren dat hij ging vertrekken. De rede van vertrek was om economische redenen. Voor Asya was er een moeilijke tijd begonnen een leven zonder vader.

Jaar: april 1991 (Moeder vertrokken)

Na de zware tijd die Asya (13) had meegemaakt gebeurde er op een dag iets. Haar moeder ging op een dag ook vertrekken naar Nederland zonder het aan de rest te vertellen. Asya en Omer (10) bleven bij haar oma. Soms had ze wel contact met haar vader en moeder via de telefoon. Asya vroeg altijd aan de telefoon of ze ooit wel terugkomen naar Turkije. Ze heeft veel vertrouwen verloren voor zijn ouders. Ze had veel aandacht van haar ouders verloren.

Jaar: 1992 (Allemaal vertrokken)

Op een dag was er bezoek. Haar vader kwam terug naar Turkije voor een paar dagen. De tijd was erg kort dat hun vader bij hun bleef. Want na een paar dagen ging hij weer weg naar Ankara om een vliegtuig te pakken naar Nederland. Maar voordat hij wegging kreeg hij een belangrijk telefoontje van de moeder van Asya. Ze vertelde aan hem dat hij niet terug kan komen zonder de kinderen te brengen naar Nederland. Na een paar dagen ging Asya naar school. Tijdens de les werd ze opgeroepen door de directie om samen met haar oom naar Nederland te gaan. Asya en Omer gaat samen met haar oom naar Ankara. Asya kon niet eens afscheid nemen van haar vrienden en andere familieleden. Toen ze allemaal in Ankara waren namen Asya, Omer en vader samen de bus naar Istanbul. Vanaf Istanbul namen ze de bus direct naar Duitsland. Hiervoor hadden ze een kort visum aangevraagd om in Duitsland te komen.

Jaar: 1992 (Reis begonnen)

Voor de reis naar was er een bus genomen. Voor Asya was het erg anders alles was erg modern en groot. Tijdens de reis was ze erg bang voor de politie en douane. Het was een moeilijke dag voor Asya. Na 3 dagen waren ze eindelijk in Duitsland aangekomen. Ook hadden ze nog een trein genomen Duitsland. Voor Asya was alles nieuw. Ze kwam uit een klein dorpje naar een stad. Het was een snelle grote stap voor haar. Nadat ze de trein hadden genomen had de vader iemand geregeld om met een auto vanaf Duitsland naar Nederland toe te gaan. De vader had verteld: “na dit punt gaan we illegaal naar Nederland”. Na 2 uur waren ze eindelijk in Amsterdam Centraal Station. Toen ze allemaal bij Centraal station waren moesten ze de Tram 13 nemen naar Van Spilberbergenstraat. Wat Asya is opgevallen is dat de tram heel groot was. Na 45 minuten waren ze eindelijk thuis. Tijdens de reis dacht Asya: “hoe kan ik hier leven?”. Voor Asya was de maximale reistijd in haar dorp 10 km om van punt A naar punt B te gaan. Eindelijk waren ze thuis. Asya was erg moe en in

schok wat ze allemaal onderweg hadden meegemaakt. Het enige waar ze blij mee was is dat ze haar moeder en vader weer kon zien.

Jaar: 21 mei 1992 (Nederland aangekomen)

Ze was eindelijk in Amsterdam. Maar ze mochten tot september niet uit het huis. Ze vond het erg saai. Haar moeder en vader werkte en zij moesten thuis gevangen blijven. In september begon school. In het laatste half jaar leerde ze ook Nederlands. Aan het einde van het jaar had ze een havo 3/vwo advies. Asya kon 3 jaar echt niet Nederlands praten. Het waren echt moeilijke jaren voor haar. Asya was een slimme meid maar ze kon de taal niet goed beheersen. Ze probeerde een methode om Nederlands uit het hoofd te leren. Ze was bijvoorbeeld in de nacht wakker om uit het woordenboek woorden te leren die ze vergat. Asya heeft uiteindelijk haar Havodiploma gehaald. Ze wou ook verder studeren maar dat kon niet omdat ze de taal Engels helemaal niet kon. Turkse taal is een aparte taal en daarom een tweede taal leren voor Asya was best moeilijk. Ook was het netwerk van haar voornamelijk Turkse mensen. Ze had heel erg veel heimwee. Diep van binnen was Asya zijn hart nog steeds in Turkije.

Jaar: 2012 (De toekomst van Asya)

In totaal duurde het 20 jaar voordat Asya zich echt hier thuis voelde. Ook had ze binnen 20 jaar de Nederlandse cultuur begrepen/geaccepteerd/gerespecteerd. Asya leefde illegaal in Nederland tot haar 20ste. Al die jaren waren heel moeilijke voor haar. Asya zegt: "Mijn ouders hebben ons niet gevraagd, we moesten meedoen met hun avontuur". De ouders van Asya dachten dat ze hier geld konden verdienen en dan weer weg konden gaan naar Turkije. De ouders hadden niet goed nagedacht wat er in de toekomst zou gaan gebeuren. Asya zegt "Ik kan mijn verleden niet veranderen". Ook vertelde ze dat nu echt thuis voelt in Nederland. Asya is nu een 43-jarige gelukkige vrouw met 4 kinderen.